

Flanqueig, fissura horizontal admet friends i tascons

Reunió a Farbre (vessant nord)

Anglada-Vergés

20m

40m

35m

20m

Escalar per la canaleta

LA MONJA

Goma 2 sortint per la Normal (V, 130m)

Primera Goma 2:

J. Marlés, M. i I. Monsonís i L. Alfonso (setembre de 1982)

Primera via Normal:

A. Xandri, E. Nonell i I. Quadras (novembre de 1933)

Material:

6 cintes exprés i un Camalot #0.4 per la Normal

Els Alts Frares és un d'aquells racons on de tant en tant ve de gust perdre-s'hi, per fruit de la contemplació sense presses, relaxant-nos entre les seves insinuants agulles, que de cap manera ens deixen indiferents. Proposem aquesta combinació de vies per guanyar el cim de la Monja amb una escalada 100% en lliure, de dificultat moderada que ens permet gaudir del voluminós vessant sud, rabassut, assolejat i amable per acabar amb uns elegants metres per la cara nord, carregats de la història del camí dels pioners.

- Via: Goma 2 sortint per la Normal
- Dificultat: V (D+)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 130 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: La Goma 2 està totalment equipada amb parabolts distants en algun punt. La Normal té un espit uns metres per sobre de la reunió.
- Material: 6 cintes exprés i un friend del tipus Camalot #04 pel darrer llarg de la Normal
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Des de Can Masana en dirigim al refugi Vicenç Barbé. Des del refugi prenem el corriol direcció Coll de Porc (est) marcat amb pintura groga i blanca. Abans d'arribar al pas del Príncep i estant més o menys a l'alçada de la Monja prenem un corriol que puja cap al Lloro (marques blaves). El seguim i uns 100 metres després de passar el coll entre el Dit Xic i el Dit ens desviem a mà esquerra. De seguida arribem a una canal molt estreta que descendim en oposició i que ens mena al peu del vessant sud del Talp (contrafort de la Monja). Només hem de vorejar-ho cap a l'oest i seguir fins el peu del vessant sud de la Monja; just abans d'arribar-hi potser ens tocarà grimpar per alguna curta llengua de roca que ens surti al pas.

L1(IV-)

La via s'inicia a l'esquerra d'una llengua terrosa, per una placa vertical. No obstant nosaltres hem entrat per la llengua, fins uns arbres on podem muntar la R0. Des d'aquest punt podem atènyer la primera peça d'assegurança sense dificultats i seguir per terreny inclinat fins arribar a la primera reunió, molt còmoda. 20 metres, 3 parabolts.

L2(IV+)

La segona tirada va a buscar una mena de canaleta esculpida a la roca. Es tracta s'una tirada de placa de dificultat moderada, on la principal complicació rau en la consistència de la roca, aparentment sòlida però que haurem d'anar tantejant, obligant-nos a escalar amb finura i elegància. 35 metres, 4 parabolts.

L3(IV+)

Iniciem el llarg i de seguida superem un curt tram més aviat vertical i de presa generosa que de seguida va perdent verticalitat fins arribar a la reunió caminant més que grimpan; aquesta es

troba tot just davant el voluminós cap de la Monja. 40 metres, 2 parabolts.

L4(IV)

Originalment la via guanya el cim pel darrer llarg de l'*Anglada-Vergés*; una altra opció és marxar un pèl a l'esquerra i fer el darrer llarg de la [Josep Rigol Romeu](#). Nosaltres hem preferit anar a buscar la darrera tirada de la *via Normal* aconseguint un itinerari 100% en lliure i amb una dificultat molt moderada. Així doncs per anar a buscar la *via Normal* haurem de flanquejar per la part dreta del cap. El flanqueig el podem protegir si volem amb algun friend. Muntem la reunió a un arbre. 20 metres, tirada neta.

L5(V)

Aquesta darrera tirada és realment bonica. Sortim en diagonal per anar a caçar un espit i des d'aquest punt progressem sempre buscant el pas més fàcil per terreny vertical i de presa generosa. Uns metres abans d'arribar al cim podem aprofitar una fissura horitzontal per protegir-nos i encarar amb seguretat els darrers metres, verticals i de presa més menuda. 15 metres, un espit.

Descens:

Un ràpel de 30 metres per la cara nord.

El que més m'ha agradat:

- Escalada agradable, ideal per gaudir del sol i la soledat d'aquest racó tant especial del Serrat.
- Totes les reunions extremadament còmodes.
- Darrer llarg de la Normal deliciós.

El que no m'ha agradat tant:

- Al ser una via poc repetida la roca no està sanejada, així que haurem d'extremar les precaucions a l'hora de progressar.